SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Can the Plant bear the strain of this overtime work?

MR. K N. MADHAVA PANICKER: Yes, Sir.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം പിൻ വലിക്കുന്നു.

The motion was, by leave, withdrawn.

The question that a sum of Rs. 4,36,300 be granted under Demand X—Clay Refining and Porcelain Factory—was put, and carried. The grant was made.

DEMAND XI—GENERAL ADMINISTRATION—EXCLUDING FINANCIAL SECRETARIAT, ACCOUNTANT GENERAL'S OFFICE, LEGISLATIVE BODIES AND LOCAL FUND AUDIT DEPARTMENT—Rs. 3,69,385.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI (*Chief Secretary to Government*): Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 3,69,385 under Demand XI—General Administration excluding Financial Secretariat, Accountant-General's Office, Legislative Bodies and Local Fund Audit Department.

Motion No. 125.

MR. K. KUNJU PANICKER: Sir, I move the following Motion:

To reduce the allotment of Rs. 10,980 for Shorthand Reporters by Rs. 600.

This is intended to point out the unnecessary nature of the new recruits to the posts of shorthand reporters. Sir, I may be permitted to speak in Malayalam.

PRESIDENT: Yes. I never knew that stenography was so popular.

MR. K. KUNJU PANICKER: സർ, സെക്രട്ടറിയേറിയേയ്ക്ക രണ്ട് ഷാർട്ട്ഹാൻഡ് റിപ്പോർട്ടേഴ്സിനെ, ₹.0 0 മുതൽ ₹.0 @ വരെയുള്ള സ്കെയിലിൽ, നിയമിക്കുന്നതിനായുള്ള പ്രൊപ്പോസൽ ഫിനാൻസ് കമ്മറിയിൽ കൊണ്ടുവരികയും, ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്ക സർവീസ് കടിയവരെ നിയമിക്കുകയും, അവസാനഴിവിൽ വേണം പുതിയ നിയമനം നടത്തേണ്ടതെന്നു മെമ്പർമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ അതു ബഡ്ജറിൽ വന്നപ്പോൾ ഈ സ്കെയിലിൽ രണ്ടു പുതിയ നിയമനമാണു ഗവൺമെൻറ് നടത്തുന്നതെന്നു കാണുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR : ഈ നിയമനങ്ങൾ പബ്ലിക്ക് സർവീസ് കമ്മീഷണർമുഖേന നടത്തുന്നതല്ലേ?

MR. K. KUNJU PANICKER : അങ്ങനെയും നിയമിക്കാം. എന്നാൽ ഇവിടെ ഗവണ്മെന്റ് നേരിട്ട് നിയമിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്.

'സർ, മറ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ അണ്ടർഗ്രാഡ്വേറ്റിന് 150 മുതൽ 180 വരെപോലും! പബ്ലിക്കുസർവീസുകമ്മീഷണർ ആളുറെക്രൂട്ടുമെന്റിനു നൽകുന്നില്ലെന്നു വച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ 100 മുതൽ 120 വരെ അണ്ടർഗ്രാഡ്വേറ്റിന് അല്പമേതന്നെ കൊടുക്കുക എന്നുവന്നാൽ അത് അവരെസംബന്ധിച്ച് ഒരു ന്യായരഹിതമായ അസാധാരണപരിഗണനയായി വന്നുചേരുന്നു. നേരേമറിച്ച് വെളഗ്ല്യമുള്ള ഗ്രാഡ്വേറ്റുറിപ്പോർട്ടറന്മാരെ നിയമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അല്പം ന്യായമെങ്കിലും ഉള്ളതാണെന്നു പറയാനുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഫിനാൻസുകമ്മറ്റിയിൽ അതിന് എതിരഭിപ്രായം ഉണ്ടായത്. ഇവിടത്തന്നെ 60-70 കൊല്ലം സർവീസുള്ള മലയാളവും ഇംഗ്ലീഷും റിപ്പോർട്ടറന്മാർ ഉണ്ട്. അവരെ പ്രമോട്ടുചെയ്തിട്ട് ആ വേക്കൻസിയിൽ പുതിയ നിയമനം നടത്തിയാലും തരക്കേടില്ലായിരുന്നു.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI : പുതിയതായിട്ട് നിയമിക്കപ്പെടുന്നവർ ഇവിടെയുള്ളവരേക്കാൾ പരീക്ഷായോഗ്യതയും സാമർത്ഥ്യവും കൂടുതൽ ഉള്ളവരാണെങ്കിലോ?

MR. K. KUNJU PANICKER: ഏതു ഭാഷയാണോ ഒരു റിപ്പോർട്ടർക്ക് കൂടുതൽ പിഴക്കുമുള്ളത് ആ ഭാഷയിൽ അയാൾ സമർത്ഥനായിരിക്കും.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI : ബി. എ-ക്കാരേക്കാൾ ഭംഗിയായി ഇംഗ്ലീഷ് എഴുതുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അണ്ടർഗ്രാഡ്വേറ്റുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു മെമ്പർക്ക് അറിയാമോ?

MR. K. KUNJU PANICKER : അങ്ങിനെയുള്ളവർ ഒരു വ്യത്യസ്തനിലക്കാരാണ്. ഇവിടെ സാമാന്യരീതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് അസാധാരണമായ വ്യത്യസ്തനിലവച്ചല്ല പറയേണ്ടത്. പേപ്പറിലും മറ്റും പരസ്യപ്പെടുത്തി അണ്ടർഗ്രാഡ്വേറ്റിനെ ക്ഷണിക്കുന്നതാണ് ഈ കാര്യം. സർവീസു കൂടിയവരുടെ ന്യായമായ പ്രമോഷന്റെ അവകാശം പരിഗണിക്കാതെ ഈമാതിരി നിയമനങ്ങൾ നടത്തുന്നതു അനുയോജ്യമല്ല.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : ഈ പുതിയ നിയമനങ്ങൾക്കായി സപെഷ്യലായിട്ട് വല്ല ടെസ്റ്റും ഉണ്ടായിരുന്നോ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. KUNJU PANICKER: ഒരു ഷാർട്ട്ഹാൻഡ് ടെസ്റ്റ് മുൻപരീക്ഷയുടെ പുറമെ വേണമെന്നുവച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അറിവ്: ഒറ്റപ്പരീക്ഷയുടെയോ ഇരട്ടപ്പരീക്ഷയുടേയോ ടെസ്റ്റ് യോഗ്യതയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതു പ്രായോഗമല്ല. കൂടെനാടെ ജോലിചെയ്യാലേ യഥാർത്ഥ യോഗ്യത അറികയുള്ളൂ.

MR. K. R. NARAYANAN: ഇപ്പോഴത്തെ സർവീസിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്ക് ടെസ്റ്റുവയ്ക്കുകയും അവർ അതിൽ പാസാവുകയും, അവക്ക് പുതിയ സകെയിൽ കൊടുക്കുകയും മറ്റുള്ളവർ താഴ്ന്ന സകെയിലിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി വല്ല വാദതടസ്സവും ഉണ്ടോ?

MR. K. KUNJU PANICKER: അതിന്റെ യുക്തി എന്താണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മുമ്പേതന്നെ ജോലിയിലിരിക്കുന്നവർ എന്തും പരീക്ഷയിൽ ഇരിക്കുകയാണല്ലൊ.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I wish to know whether any appointment has been made to these posts.

MR. K. KUNJU PANICKER: എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: Sir, I want to know whether the appointments were made by the Public Service Commissioner.

MR. K. KUNJU PANICKER: പബ്ലിക്ക് സർവീസ് കമ്മീഷണരാണ് സാധാരണ ആളുനിയമനം നടത്തേണ്ടതു്. ഇതിങ്ങിനെയാണൊ എന്നു സൂക്ഷ്മവിവരം അറിഞ്ഞുകൂടാ.

PRESIDENT: The Chief Secretary will be able to answer that question.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Sir, I may at once say that there is no ground for entertaining such apprehensions. No rule has been enunciated by the Government with regard to the recruitment of these two additional hands with a view to supersede existing hands. On the other hand this was merely a question of recruitment by an efficiency test which was open to members of the establishment here—and not only here but throughout the State who are supposed to be shorthand writers—as well as others.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Was there any advertisement inviting applications?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Yes, there was the widest advertisement.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know whether the test was conducted by or under the auspices of Government?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: It was not conducted directly by Government but it was conducted under the auspices of the Travancore Shorthand Writers' Association which has been recognised by Government as an institution which will function for such purpose.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. KUNJU PANICKER : അതുകൊണ്ട് സർവീസിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ഉയർന്ന സ്ഥാനം കൊടുക്കുകയും അതിനു താഴെവരുന്ന ഒഴിവുകളിൽ പുതിയ ആളുകളെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഇപ്പോഴത്തെ സർവീസിൽ ഇരിക്കുന്നവരുടെ ന്യായമായ സീനിയാർട്ടിയേയും എഫിഷ്യൻസിയേയും പരിഗണിച്ച് പ്രമോഷൻ കൊടുക്കാതെ പ്രത്യേകം ഒരു പരീക്ഷവച്ച് നിയമനം നടത്തണമെന്നാണോ സ്റ്റേഫിതൻ ചോദിച്ചതെന്ന് എനിക്കറിയാൻ പാടില്ല. ഏതൊരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലായാലും അവിടത്തെ ജോലികളെപ്പറ്റി പരിചയമുള്ള മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ജോലിക്കാരിൽ ഇന്നയാളിന് എഫിഷ്യൻസി ഉണ്ടെന്നു ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരിക്കും. അപ്രകാരമുള്ള എഫിഷ്യൻസി നോക്കാതെ പുറമേനിന്നും ഒരു പരീക്ഷവച്ച് ആ പരീക്ഷയിൽ മാത്രം ജയിച്ചുവെന്നുള്ള കാരണത്താൽ ഉന്നതസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു നിയമനം നടത്തുന്നതു യുക്തമല്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള പരീക്ഷ എപ്പോഴും ഒരു നല്ല ടെസ്റ്റ് അല്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥംകൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ പത്തിരുപതു കൊല്ലത്തെ പരിചയംകൊണ്ടു തക്ക യോഗ്യതയുള്ള ആളുകളുടെ മുകളിലായി, അവരേക്കാൾ ഉയർന്ന ഗ്രേഡിൽ പുതിയവരെ നിയമിക്കുകയെന്നുള്ളതു ഒരു നല്ല കായ്മയല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതുമായി ഉണ്ടാകുന്ന നിയമനം ഏതായാലും താഴ്ന്നപടിയിൽ ആയിരിക്കണം.

അതുകൊണ്ട് പുറമേനിന്നുള്ള പരീക്ഷ ഒരു രൂളായിട്ടുവച്ച് സർവീസിൽ ഇരിക്കുന്നവരുടെ സീനിയാർട്ടിയേയും യോഗ്യതയേയും അവഗണിച്ചു പുറമേനിന്ന്, ഒരാളെ അവരേക്കാൾ ഉയർന്നസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതു് ഒരിക്കലും നന്നല്ലാ. ഇപ്രകാരമായാൽ ഇവിടെ മാത്രമല്ല മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളേയും ക്രമേണ ഈ എഫിഷ്യൻസി ടെസ്റ്റ് ബാധിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ പബ്ലിക്ക് സർവീസിന്റെ എഫിഷ്യൻസിക്കും ഇതു ഒരു തടസ്സമായി വരുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

PRESIDENT : What test would the honourable member recommend for a shorthand reporter?—that he should take down speeches in shorthand, I suppose.

MR. KUNJU PANICKER : സ്പീച്ചുകേട്ടാൽ അതു ഉടനെ എഴുതിയെടുത്തു ടൈപ്പുചെയ്യുകയെന്നുള്ളതാണ് ടെസ്റ്റ് എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

PRESIDENT : Are they not having what may be called an hourly or daily test examination? Is it not like our lawyer's profession, with

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

an examination almost every day? May I take it that the honourable member would be willing that the services of the persons who are unable to take down what is spoken should be dispensed with? Will the honourable member consent to that? If that is the general sense, that will be applied, but I may tell you it will not be very wholesome. But as a matter of fact, I have found progressive deterioration in the shorthand writing standards here.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: I support the motion. In doing so I am not concerned with the appointments made now. I have only congratulations to offer to those individuals who have qualified themselves in the test and secured to themselves the posts. But what I oppose is the method of the appointments and the principles involved. Sir, the honourable Chief Secretary was telling the House that the test was conducted by an organisation approved by Government and that on the recommendation of that organisation two individuals were appointed in those places.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: May I just point out that that association or institution has only recommended to Government four names out of whom the Government were to select two.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: Yes, Sir. I will correct myself. So that organisation recommended four names out of which two were to be selected by Government. The question is on a purely technical matter and so the recommendations of the association were attended to. There are other departments where we might say this principle will apply. For example, take the Education Department, where sewing mistresses, Bhagavathars, Drill Masters and people with similar technical skill are appointed. There are some associations and training schools for such people. If these technically skilled people form themselves into associations and get the recognition of Government, each of these associations, according to this principle would be able to recommend people for appointments.

PRESIDENT: Just so. The Government of Madras and the Government of India nominate their Physical Instructors on the recommendations of the Y. M. C. A. School of Physical Education. Similarly with regard to various other departments like Survey, Engineering, Geology, Mining, etc., and similarly various non-official associations are recognised by the Government of India and the Government of Madras.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: If the organisation can send an Adviser to the Public Service Commissioner it would be all right. But to ask or to allow the association, whatever that association may be, to conduct a test and select four names and then to select two out of that, does not seem to be a good principle. I think it would in fact be a negation of the powers delegated to the Public Service Commissioner. With these words I support the motion.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Sir, with very great diffidence, I persuade myself to oppose this motion and I shall proceed straightaway to offer my reasons for such opposition, provided, you give me protection to have the privileges of a member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR : Sir, it is an insinuation against other honourable members.

PRESIDENT : Every honourable member has the privilege to speak whatever he wants and not be assaulted.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : I am afraid the assault may take another form in truncating my speech by the shorthand reporters whose work I intend to show presently is not satisfactory. But I shall presently go into the subject. I am always considered to be a frank and outspoken speaker. Taking advantage of that position I proceed to give my reasons.

I have been in the Legislature for the last so many years, the number of which I am not at present able to count. In fact, I am supposed by the other members to have grown grey in the service of the Legislature. In my early days I had very good experience of having my speeches reported almost correctly by the then reporters of the Legislature. And in those days I was supposed, and even granted by the reporters themselves that I was a very tempestuous speaker ; so-much-so it was very difficult for them to report my speech in the shorthand script. Yet I found their reporting very satisfactory.

AN HONOURABLE MEMBER : Hear, hear.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : Whatever the views of other honourable members be, as indicated by the "Hear, hear", the fact is when the speeches are presented to me nowadays for correction, they awere usually in a bald or truncated form. Nowadays I am also developing a capacity to forget things then and there. Naturally, when the speeches are brought to me for correction, sometimes I growl at the reporter not being utterly unable to recall my speech. Then he would say, "After all what should I do ? I cannot follow you. You will speak with a rapidity that will surpass the electric current." But all the same, they bring your speeches the next day as though it were the one delivered on the floor of the House.

PRESIDENT : I can assure the honourable member that it is a frequent practice.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : It is, Sir. Sometimes I try by reading the report of the speech made by, say, Mr. Tolson, to refresh my memory on what he has spoken the previous day. Then also I feel "He never spoke like this. The speech appears in the report in an altogether different form from what I heard". That is the result of my comparison of the speeches of other honourable members.

I must truly admit, Sir, that our shorthand reporters' reporting is hopelessly below the mark perhaps with one or two exceptions. That I must confess. In fact, now, Mr. Kunju Panicker may turn round and ask me, "Why did not the member bring this to the notice of the Government before this time". I can only answer I am a person who is always after big games and not after small games. I am a believer in the principle of 'Live and let live' particularly in respect of Government employees with a salary of Rs. 200 and below.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I raise a simple matter? Some of us who are supposed to know English rather well, cannot easily follow the honourable member who speaks so fast, and can it not be the reason why the reports are not up to the mark?

PRESIDENT: Did not the honourable member listen to the honourable member's reference to a tempest? I lay particular stress on the word 'tempest.' (Laughter.)

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Just the reverse of what the "hear, hear" implies. What I am saying is that the speeches as at present reported are not identical with that actually delivered and so the level of reporting in shorthand is not which I expect from the shorthand reporters. That must be admitted. It may be allright for those members who have got enough leisure so that they take home the reports, given by the reporters, and if the reports are absolutely useless, make whatever corrections they think are necessary. Sometimes, the corrected speech becomes an essay and not a speech.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know whether it is allowed under the rules to change the speeches?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: It may not be allowed under the rules, but we know we do it. I confess that I have myself done it, because there is no possibility of having a good report unless you do so. In my case, the memory also is short. Hence it is found my printed speeches sometimes may not be the real ones I delivered on the floor of the House. Perhaps the honourable member Mr. M. R. Narayana Pillai may not have the good fortune to get speeches re-written good and printed.

PRESIDENT: It was on one occasion remarked that the speech supposed to have been delivered by an honourable member of the Central Government was the speech that he intended to deliver, but not actually delivered; that he spoke only for about five minutes but that the speech as reported, occupied about eight or nine columns. It was pointed out, at that time, that it was a speech which he intended to deliver, but did not deliver actually. No definite answer was forthcoming, but it was assumed so.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: That was only on one occasion. Sir, I shall take you into my confidence and confess.

PRESIDENT: All these outbursts of confidence are unnecessary. The honourable member may proceed.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: That is a general policy adopted almost uniformly by the members here. That may be freely admitted. After all, there are not very many people other than ourselves who may carry all these outside.

PRESIDENT: But the honourable member ignores these benches occupied by the Press.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: But they are not able to follow me.

There is no doubt that reporting at present, is bad here. If the ability to report correctly is the desideratum for a shorthand reporter's

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivathanu Pillai.]

place, and if some of the present incumbents cannot be said to have that ability, what I would suggest is not to send them away but to send them from this sphere of activity to some other sphere where they will be found useful. Only those with those qualifications which will form the only criterion for the appointment of a shorthand reporter should find the legitimate sphere of work here. But at present it must be conceded that it is not up to the standard that we expect.

MR. D. C. JOSEPH (*Nominated*): May I know from the honourable member whether it may not be due to the fact that they are not able to hear what the members are speaking in this Hall?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: There may be that difficulty also. They may be asked to take rotating seats just in front of the members here. Even then with the experience I have with the present day shorthand reporting, I cannot say, that I am satisfied with it.

PRESIDENT: As a matter of fact, I am glad that the question has been raised. I have been thinking for some time, having regard to the reports of the speeches I get, that it is very probable that the reporters are unable to hear the honourable members, and that is probably the real secret. As Mr. Sivathanu Pillai has suggested, a kind of rotating seat in the centre may be provided for the shorthand reporters.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: I may inform this honourable House, Sir, that this will be arranged.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: I had sent a chart of arrangements of seating accommodation, with the shorthand reporters' places right in the centre.

PRESIDENT: Quite right.

MR. M. SIVATANU PIAI: If a high level of shorthand reporting is necessary, I for one think that, in view of the level of reporting here, there must be a stringent test to test the capacity of the shorthand reporters. Why should we not allow shorthand reporters to be directly recruited after a severe and good test examination. How does this stand in the way of the so-called privileges of a Graduate of a University? Whether a man is a Graduate or Graduate-in-Law, what we want is only reporting in shorthand and that efficiently. We want only the capacity to report in shorthand. We do not want the man to recapitulate the whole of Bury's History of Greece. We want shorthand reporters to do reporting efficiently, to follow the speeches with electric rapidity. I, for one, would support Government in the matter of holding a test for recruiting persons directly. That is the first point.

The second point is this. I read the motion again. With the little knowledge of English I have, because I am not a Graduate I find in it the words "unnecessary nature of the recruits". If that is so, they should not be appointed. I want to elicit information from Government as to whether the recruits are good-natured or bad-natured. (Laughter.) If they are ill-natured, I do not want them. If their conduct is bad, they must be driven out. If, as a matter of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

fact, there is some truth in the statement that the present reporting requires improvement, why should we not allow Government to take the responsibility for getting correct reports?

I have also another matter to bring to the notice of Government. I find no provision for Tamil reporting in this Legislature. A Tamil reporter of the Police Department is asked to come here and take down Tamil speeches. From my past experience, I can say that the report of my Tamil speeches are not at all correct. Competent Tamil reporters may, therefore, be recruited.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, I also wish to speak on this very important motion because much depends upon the way in which speeches made in this House are reported and made available to us and to the outside world. My object shall be to smooth down the differences and to try to make an adjustment between destructive and constructive suggestions.

I happened to be the Chairman of the Shorthand Writers' Conference held in Trivandrum about seven years ago, in which you, Sir, were the President. I had then occasion to talk freely to several stenographers who came from different parts of the country. I found very able men and I also found indifferently able men; in the last class, I need not mention, there were very few indeed. The shorthand writer's work is, I need hardly point out, one of exceptional difficulty. Knowledge, patience, application, nerve, intelligence and a capacity to take an optimistic view—these are all required. I remember, Sir, that I stressed certain points on that occasion over which there was a dispute between the Chairman of the Reception Committee and the President. But, of course, the Chairman of the Reception Committee, though a man of experience, had very much less experience than the President.

Now, Sir, shall I be permitted to mention one or two matters? When I first became a member of the Legislature, I used the expressions: "Malik the weavers", "flying sentry-box", and "Prince Hussain's tapestry". Somehow, when these things were written down by the shorthand writers of that period, they came to me more than once with a very humble application for explanation of the language used by me. Such instances have occurred later too. In those days, shorthand writing was a very new occupation in this State. Now it is sufficiently popular and we have been greatly benefited by shorthand writers. I should not omit to mention on the floor of the House that we have among the shorthand writers attached to the Legislature men of very great application and very great ability. At the same time, Sir, while recognising the fact that they are doing well, that most of them do well, that they work under difficulties nowadays on account of the acoustic defects of this Hall—notwithstanding all that on the credit side, on their debit side, it is my duty to say that, I find deterioration in reporting in this Assembly.

Now, Sir, I am one who believes normally in the capacity of Graduates, and ordinarily I should advocate preferential treatment to be given to Graduates. But shorthand writing is a subject in which it

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. K. Velu Pillai.]

is not History or Physics or Mathematics which will count as much as other qualities. I need not mention particularly the fact, Sir, that unless a shorthand writer is sufficiently educated, he will not be able to report speeches; he will mutilate words; he will destroy and murder ideas. So that for a shorthand writer the test whether he is qualified would be whether he is able to take down what has fallen from a man who speaks with a wealth of ideas and facility of expression. I know, Sir, some instances; but I am not going to mention the instances. I know of one particular gentleman who has got very great experience of taking down in shorthand faithfully and to his master's admiration, ideas and expressions and sentiments which come down with great rapidity and volume. That gentleman is not a Graduate. Now, Sir, what is it that shorthand writing is intended for? Encourage Graduates: I shall be the first to vote for it. But do not discourage others who are not Graduates. I am speaking with the permission of friends whose names I am not going to mention—one of whom I may say is looking west and the other is looking north in this very House. I have very often thought that though I claim to know a little bit of English, though I have tried to make myself familiar with English ideas and expressions, when these two or three gentlemen speak English, I always think that there are always people in this country who can talk English better, more fluently, more effectively and more soberly than I can do. Therefore, Sir, being a Graduate should not be the test. The test should be the other, namely, the ability to do reporting correctly. I do not want to take up the time of the House any more. Let me recognise once more, and give public expression to this sentiment, that if a Graduate, along with his being a Graduate, is able to be a good stenographer, who can correctly and faithfully take down speeches however fast and eloquent, by all means give him encouragement. But for the reason that one is not a Graduate, if he is really superior to the Graduate; the fact that he is not a Graduate should not go against him. That is my first suggestion.

The second thing is with regard to initial appointments. The rule must be that those who are in the service must be preferred. But when it has been stated here by certain of my friends, and it has also fallen from the Chair, that the standard of reporting repuires a pulling up, it is not for me to offer any suggestion as to who should be appointed or should not be appointed. I have got a right and duty to say that we want the best shorthand reporter. If Government are satisfied, and if those who are conducting Government, especially the gentleman at the Head, who has had experience of shorthand writing in different parts of India and the world, if they say that a particular man is worth having, by all means appoint him. At the same time, give all encouragement to those who are in the service whether they are reporting in English, Malayalam or Tamil.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. S. SEBASTIAN (*Chenganacherry cum Peermade*): Sir, now that calm has come after the storm and tempest raised by Mr. Sivathanu Pillai, I want to say a few words in defence of the shorthand writers here. I should say that it is due to no fault on their part that some mistakes are creeping in. It is primarily due to the disadvantageous seating position they are given at the extremity of the Hall from where they are not able to hear the words uttered distinctly. So I would suggest that the reporters must be asked to sit in a more convenient and central place from where the speeches would be more audible to them.

Another point I want to suggest is with regard to the proposed recruitment. It is better that equal consideration is given to the service as well as to the efficiency test. Why not take in 50 per cent. from the service and 50 per cent from the skilled hands? For this purpose an arrangement could be made with the Public Service Commissioner in consultation with the Shorthand Writers' Association. These are all the remarks that I have to offer.

MR. E. E. PANDARATHIL (*Travancore Jeneries, South*): സർ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിക്കണമോ മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കണമോ എന്നു സംശയിക്കുകയാണ്. ശ്രീമാൻ കുഞ്ഞുപണിക്കർ ഇതേ സംബന്ധിച്ചു പറയാനുള്ളതെല്ലാം പറഞ്ഞുകഴിയുമ്പോൾ വേണമെങ്കിൽ ഏതാനും ചോദ്യംക്രടി ചോദിച്ചു ഈ വാദപ്രതിവാദം അവസാനിപ്പിക്കുമെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിച്ചതു്. അദ്ദേഹം ഇതു പിൻവലിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ പല മെമ്പറന്മാരും ഇതേപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അവർ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നുംതന്നെ പറയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്നും വന്ന ഒരഭിപ്രായം പല അവസരങ്ങളിലും എനിക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ളതാണു്. റിപ്പോർട്ടു അപൂർണ്ണമായോ അസ്പഷ്ടമായോ ഇരുന്നാൽ ചോറ്റിൽ കല്ലുകടിക്കുന്നതുപോലുള്ള ഒരു അസുഖമാണു് തോന്നുക. അതുപോലെതന്നെ അവരവർ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആ പ്രസംഗം രണ്ടാമതു തിരുത്തുന്ന കാര്യവും വളരെ വിഷമം. ഒരിക്കൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം പിന്നെ ഒരിക്കൽ ഓമ്മിക്കുകയെന്നുള്ളതു് വളരെ പ്രയാസമുള്ളതുതന്നെയാണല്ലൊ. അവനവന്റെ ഓമ്മശക്തിക്കുറവിനു് റിപ്പോർട്ടറന്മാരോടു പരിഭവം തോന്നുന്നതിനുള്ള ഒരു വഴിക്രടി ആയിരിക്കും അതു്.

സർ, ഒന്നാന്തരം റിപ്പോർട്ടറന്മാരുടെ ആവശ്യമുള്ള ഒരു സബ്ജക്ടാണിതു്. ഇക്കാര്യം മി. കുഞ്ഞുപണിക്കർതന്നെ സമ്മതിക്കും. മലയാളവും ഇംഗ്ലീഷും ഒരുപോലെ ഭംഗിയായതരത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുന്ന ഒരു സവ്യസാചിയാണു് അദ്ദേഹം. ഒന്നാന്തരം ബി. എ. ക്കാരെത്തന്നെ നിയമിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. E. Pandarathil]

വരെ നിയമിച്ചാൽ ഒരുപക്ഷേ ഒരാഠം ആള്യം പ്രസംഗിച്ചതിനേക്കാഠം കൂറേക്കൂടി നല്ല ഒരു പ്രസംഗം നമുക്ക തരുമായിരിക്കും. എന്നാൽ അതല്ലല്ലോ വേണ്ടതു്, ശരിയായറിപ്പോർട്ടാണല്ലോ ആവശ്യം. ഭാവി തലമുറകഠം നമ്മേപ്പററി അറിയുന്നതു് ഷാർട്ട ഹാൻറ് റിപ്പോർട്ടറന്മാരുടെ സാമത്ഥ്യംകൊണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു് ഗ്രാഡുവേറോ അണ്ടർ ഗ്രാഡുവേറെറാ എന്നു നോക്കാതെ സാമത്ഥ്യംമാത്രം നോക്കിയായിരിക്കണം റിപ്പോർട്ടർമാരെ നിയമിക്കേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ പരമാത്ഥമായ വിശ്വാസം, ഇപ്പോഠം ഗവണ്മെൻറു ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ചില പ്രത്യേക സാങ്കേതികപരീക്ഷകഠം നടത്താൻ അതിലേക്കു നിയുക്തമായിട്ടുള്ള ചില സാങ്കേതികസംഘങ്ങളുടെ പരീക്ഷതന്നെയാണു് നല്ലതെന്നാണു്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും പരീക്ഷകഠം ഏർപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം ഇപ്പോഠം സർവീസിൽ മുത്തു മുരടിച്ചിരിക്കുന്ന ആളുകളോടു് ഏതെങ്കിലും ദാക്ഷിണ്യം കാണിച്ചുവെന്നുവരും. ഇത്തരം സംഘങ്ങഠം പരീക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അത്തരത്തിലുള്ള യാതൊരു ദാക്ഷിണ്യവും കാണിക്കുകയില്ലാ. ഇവർക്കു ശമ്പളക്കൂടുതൽ നഠംകുന്നതിനെപ്പററിയും മററും എനിക്കു യാതൊന്നും പറയുവാനില്ല. ഒന്നാംതരം റിപ്പോർട്ടർമാരുടെ ആവശ്യത്തെപ്പററി മാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ. അതിനാൽ എനിക്കു മി: കുഞ്ഞുപണിക്കരുടെ ഉപക്ഷേപത്തെ എതിർക്കാനുള്ളതായി നിവൃത്തി കാണുന്നില്ല.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI: Sir, the point that has been mainly advanced by the honourable member, Mr. Kuhju Panickar, is that when there are able and efficient reporters in service they should be given encouragement and promotions and the necessity for the two new appointments would not arise. If the reporters now in service are found to be sufficiently capable to report the proceedings of this legislative body in the most efficient manner possible, I do not think the necessity for appointing two more men would arise. It was suggested that the acoustic defects of this hall are also partly responsible for bad reporting. I was a member even when the meetings of this House were held in the Victoria Jubilee Town Hall. The standard of reporting then also was not as good as one would wish. Personally speaking, I have had ample opportunities of knowing how shorthand reporting should be conducted. A good deal of reporting takes place in regard to various newspapers and such bodies like the Legislatures and private firms. A great deal of ability is required to handle the English language correctly and follow with quickness the speaker who is making speeches on the floor of the House. These are the main considerations which should weigh in the selection of any shorthand reporter who may be employed for the purpose of reporting speeches. Sometimes in the speeches we find many things reported which we never said at all. If by any oversight they are not corrected and they happen

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to be published, what will be their effect? These difficulties will have to be overcome especially in these days when Legislative Councils have got to maintain their reputation. And when Travancore and its Legislature are coming into our legitimate reputation shorthand reporting has got its own functions to discharge. Therefore our reporters must have the requisite qualifications for reporting the speeches correctly. Correct language must be used in reporting and the reports should be correct. Is not the mere fact that the existing method now in vogue and which we have been accustomed to during these several years is faulty, sufficient justification for the appointment of persons who are more qualified and more competent than the men who are at the job now?

One other thing Mr. Kunju Panickar pointed out was that the new recruits are not University men. It has been very rightly pointed out by several other honourable members that University Degree alone is not the criterion by which the ability of a shorthand reporter has to be decided. If one would carefully go through the names of the various shorthand writers engaged in the Indian Legislative Assembly in Delhi, the Provincial Legislatures, or in the offices of newspapers such as the Times of India, Statesman and other newspapers, one would invariably find that it is not graduate shorthand writers who are able to do that work in a very efficient manner but in many cases probably the non-matriculates. Sir R. S. Sarma, while speaking on the subject, pointed out that it is not the University Degree alone which should serve as the best test for efficiency but that there are many other tests as well. But the honourable member Mr. Kunju Panickar pointed out that University education ought to be the guiding factor in deciding the capacity of a man to be chosen for that particular place. We owe a great duty both to ourselves and to our posterity and, as was remarked by Mr. Pandarathil, posterity will necessarily go through the pages of the proceedings of this legislature. If they are very correctly reported and published; posterity, when they go through the pages of the proceedings, would know what we have been doing in these days. Judging from that standard we want very excellent reporters to take shorthand notes of the speeches that are made in this House. If the men now in service are alone given promotion, I am afraid, it is not likely to improve the standard that we have been experiencing in this House nor are they likely to acquire greater speed, knowledge or accuracy in such reporting merely because they are promoted. With these words, I very stoutly oppose Mr. Kunju Panickar's motion.

MR. C. JEBAMONY NADAR: When I read this motion I thought that the honourable mover meant that these appointments were unnecessary because the motion reads—"to point out the unnecessary nature of the new recruits to the posts as shorthand reporters," and the amount sought to be reduced is Rs. 600. But after hearing the mover I had to change that view as the mover attacks the principle of selection. Whenever a graduate gets an appointment, his mind seems to be working for getting a still better place and higher pay. So if a graduate-shorthand reporter is selected, his mind will be engaged mainly in that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr C. Jebamony Nadar.]

direction. On the other hand if he be an undergraduate, he will think "I have no other go. I must prove that I am fit for the place." So he will work with all his mind and soul to give entire satisfaction. A shorthand-typist, in order to report a speech correctly, must have a very keen ear. He must also be smart. Some of the honourable members speak so fluently.....

PRESIDENT: And there are many interruptions.

MR. C. JEBAMONY NADAR: He must be smart and attentive to note all that. Then only could he be a successful shorthand writer. When a man remains in service for some years, his powers of hearing and writing would be declining. Again, there is another difficulty. So far as certain reporters are concerned, they more or less presume what the members are likely to say. So they report the speeches just as they presume. When they come up for correction we find that they are not at all our speeches. We, however have very often to adopt the shorthand reports as our speeches. In order to avoid such defects I think it is necessary to try new men. So I do not think that I could support the motion on any ground. I therefore oppose it.

MR. D. C. JOSEPH: In opposing the cut motion, I should say a word or two in defence of the Shorthand Reporters. Members on this side of the House are sometimes unable to hear even the ringing sound of the President. The poor reporters who are seated in such distant seats from here will not be able to hear clearly the speeches made by the honourable members. The fourth estate experiences the disabilities very much. The electric fans are mainly responsible for the dissipation of the sound. So, Government should make better arrangements for the proceedings to be reported correctly. They know how to deal with these shorthand reporters. I do not think that the existing reporters are not doing their work satisfactorily under the existing conditions. The proposal of the Government is very wise. It is in the interests of the Legislature as a whole. So I very stoutly oppose the motion.

PRESIDENT: We have practically spent nearly an hour over the question of shorthand reporters. We have got only an hour more for this Demand.

MR. K. R. NARAYANAN (*Vaikom cum Kottayam*): സർ, മി. കണ്ണപ്പണിക്കരുടെ ഉപക്ഷേപം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദത്തിൽനിന്നും മൂന്നു ഭാഗമായി എടുക്കാം. ഒന്നാമതു ഈ മാതിരി നിയമനം നടത്തുന്നതു സർവകലാശാലാബിരുദങ്ങൾ ഉള്ളവരെയായിരിക്കണം. രണ്ടാമതു് ഇപ്പോൾ സർവീസിലിരിക്കുന്നവർക്കും പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കണം; മൂന്നാമതു ഈ നിയമനങ്ങൾ ഒന്നാംതന്നെ പബ്ലിക്ക് സർവീസ്റിക്രൂട്ട്മെൻറ് മുഖേനക്കു് ബാധകമായിരിക്കരുതു്. ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എതിർക്കുന്നതോടുകൂടി ഇവയ്ക്കു ഓരോന്നിനും സമാധാനം പറയേണ്ടിയി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രിക്കുന്നു. സർവകലാശാല ബിരുദധാരികളെ നിയമിക്കണമെന്നും മറ്റും പറയുന്നതു് കേൾക്കുവാൻ വളരെ മധുരമുള്ള ഒന്നാണു്. പക്ഷേ മറ്റൊരുകാര്യംകൂടി ഓർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഭാഷാ പാണ്ഡിത്യം എന്നും മറ്റും പറയുന്നതു് സർവകലാശാലക്കാരുടെ സമ്പാദ്യമൊന്നുമല്ലാ. സർവകലാശാലയിൽനിന്നും പുറത്തു വരുന്നവരിൽ ചിലർ ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരും ചിലർ ആ വക കാര്യങ്ങളിൽ അതി നിപുണന്മാരുമായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, മറ്റു ചിലർ വെറും നിർഭാഗ്യസന്താനങ്ങളുമാണു്. എന്റെ ബഹുമാന്യ സ്നേഹിതന്മാരായ ശ്രീമാൻ ശിവതാണുപിള്ളയും, ശ്രീമാൻ എം. എൽ. ജനാർദ്ദനൻപിള്ളയും ഇവിടെ ചെയ്യാറുള്ള പ്രസംഗങ്ങളിൽ നദീപ്രവാഹം പോലെയുള്ള വാഗ്ധോരണികളും നാം ശ്രവിക്കുന്നുണ്ടല്ലൊ. ഇവർ ഇരുവരും സർവകലാശാലാസന്താനങ്ങളും അല്ലല്ലൊ. മി. ശിവതാണുപിള്ളയാണെങ്കിൽ പ്രതിയോഗി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വന്ന വാദമുഖങ്ങളുടെ ഓരോ വാദമുഖത്തേയും എതിർക്കാതെ കട്ട് മോഷനിലെ രണ്ടു പോയിന്റുമാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തു് ഒരു കസർത്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടു മണിക്കൂർകൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്ന നിശിതത്വവും നിർദാക്ഷിണ്യവുമായ വിമർശനമായി. അതുപോലെതന്നെ മി. ജനാർദ്ദനൻപിള്ള നിരൂപണം ചെയ്യുമ്പോൾ അതെത്ര ഭംഗിയായിരിക്കുന്നു. ഭാഷാപാണ്ഡിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സർവകലാശാലക്കാരായാലും അല്ലെങ്കിലും സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർകൾ പറയുകയുണ്ടായി, പരീക്ഷ ഏർപ്പെടുത്തി വിജയികളാകുന്നവരെ നിയമിക്കുമെന്നു്. പുറത്തുള്ളവരെമാത്രമെ പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരാൻ അനുവദിക്കുകയുള്ളുവെന്നില്ലല്ലൊ. ഞങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ വളരെക്കാലം സർവീസിലിരിക്കുന്നവർക്കു ബാധകമാകാത്ത വിധത്തിൽ പരീക്ഷ ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയാകുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ സർവീസിലിരിക്കുന്നവരേയും പുറത്തുള്ളവരേയും ഒരുപോലെ പരീക്ഷിച്ചിട്ടു സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരെ നിയമിക്കയെന്നുവച്ചാൽ സർവകലാശാലക്കാരെയും അതു ബാധിക്കുന്നില്ല, അല്ലാത്തവരെയും അതു ബാധിക്കുന്നില്ല. എന്നൊരു മെച്ചമുണ്ടു്. തമിഴിന്റെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ശ്രീമാൻ ശിവതാണുപിള്ള പറഞ്ഞു. ഇംഗ്ലീഷിന്റെ കാര്യം മറ്റു പലയാളുകളും പറയുകയുണ്ടായി. എനിക്കു മലയാളത്തിന്റെ കാര്യമാണു പറയുവാനുള്ളതു്. മലയാളഭാഷയുടെ പ്രയോഗം ഈ അസംബ്ലിയിൽതന്നെ വികസിച്ചുവരികയാണു്. മലയാളം റിപ്പോർട്ടർമാരെപ്പറ്റിയാണെങ്കിൽ എനിക്കു വലിയ പരാതിയൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം എനിക്കു പറയുവാനുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷ് റിപ്പോർട്ടർമാർ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayanan.]

ക്കുള്ള പ്രാധാന്യം മലയാളം റിപ്പോർട്ടർമാക്കും കൊടുക്കണമെന്ന് എനിക്കു പ്രത്യേകം ഒരു അപേക്ഷയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് സർക്കലാർ ലക്കാരായാലുംകൊള്ളാം, അല്ലാത്തവരായാലും കൊള്ളാം, സർവീസിലിരിക്കുന്നവരായാലുംകൊള്ളാം, പുറത്തുള്ളവരായാലുംകൊള്ളാം, ഈ മാതിരിയുള്ള സാങ്കേതികവൈദഗ്ദ്ധ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അതിലേക്കു പ്രത്യേകം പരീക്ഷ ഏർപ്പെടുത്തി വിജയികളാകുന്നവരിൽ പബ്ലിക്ക് സർവീസു കമ്മീഷണരുമായി ആലോചിച്ച് നിയമനങ്ങൾ നടത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു ആണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഇത്തരം നിയമനങ്ങളെപ്പറ്റി ദൂരെയിരുന്നുകൊണ്ട് നോക്കുന്നവർക്കു യാതൊരു ആക്ഷേപത്തിനും പരാതിക്കും അവകാശമില്ലാ.

MR. N. NARAYANA KURUP : സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വത്തെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കു സംസാരിക്കണമെന്ന് ഞാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഷാർട്ട്ഹാൻഡ് റിപ്പോർട്ടർമാരുടെ അയോഗ്യതകളെപ്പറ്റി ഇവിടെ ചിലർ പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ, ഇതിനു മുൻപ് ഈ ഷാർട്ട്ഹാൻഡ് റിപ്പോർട്ടർമാരുടെ അയോഗ്യതകളെപ്പറ്റിയോ അയോഗ്യതകളെപ്പറ്റിയോ അക്കാര്യം സംസാരിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴാണ് ഇവർക്ക് എന്തു അയോഗ്യതയാണ് ഉണ്ടായതെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : മുൻപുണ്ടായിരുന്ന ഷാർട്ടഹാൻഡ് റിപ്പോർട്ടർമാരുടെ റിപ്പോർട്ടിംഗ് ജോലി ഏറ്റവും തൃപ്തികരമായിരുന്നുവെന്നല്ലേ ഇതിൽനിന്നു അനുമാനിക്കേണ്ടതു?

MR. N. NARAYANA KURUP : റിപ്പോർട്ടിംഗിനു അന്നത്തേതിൽനിന്നു ഇന്നു എന്തു വ്യത്യാസമാണ് വന്നിട്ടുള്ളതെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല.

ഇപ്പോൾ ഷാർട്ട്ഹാൻഡ് റൈട്ടേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ എന്നു പുതിയ ഒരു അസോസിയേഷൻ ഉണ്ടായി. അതിനു ഗവണ്മെൻറ് റെക്കഗ്നിഷനും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെൻറ സർവീസിൽ ഇനിമേൽ റിപ്പോർട്ടർമാരായി പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ അസോസിയേഷൻ മുഖേനതന്നെ വേണമെന്നു നിയമമാക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും ഒരു പ്രൈവറ്റുസംഘടനയ്ക്കു അപ്രകാരം അധികാരം കൊടുക്കുന്നതു ന്യായമല്ലെന്നും ആണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

റിപ്പോർട്ടർമാരുടെ സാമർത്ഥ്യത്തെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പരിതഃസ്ഥിതികളെക്കൂടി നോക്കേണ്ടതാണ്. ദിവാൻജി അവർകൾതന്നെ അവിടെനിന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നതു് ഞങ്ങളിൽ പലർക്കും പലപ്പോഴും ഇരിപ്പടങ്ങളിൽ കേൾക്കാൻ സാധിക്കാതെവരുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെയിരിക്കുന്ന മെംബർമാരിൽ പലരുടെയും പ്രസംഗങ്ങൾ പലപ്പോഴും പലർക്കും കേൾക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ഈ ഹാളിൽ—ഈ ഹാളിന്റെ പണി അത്ര വിചിത്രമാണു്—ഈ റിപ്പോർട്ടർമാരുടെ സാമർത്ഥ്യത്തെ എങ്ങിനെ തുലനം ചെയ്യാൻ കഴിയും. അവരെപ്പറ്റി എങ്ങാൻ എന്തെങ്കിലും പരാതി ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു് മെംബർമാർ പറയുന്നതിനെ അവർക്കു കേൾക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുന്നതുകൊണ്ടാണു്. സർ, ഇവിടെ ഒരു ഷാർട്ട്ഹാൻഡ് ടൈപ്പിസ്റ്റു് അസോസിയേഷൻ ഉണ്ടായി. സമ്മതിക്കുന്നു. അതു് ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം ഉണ്ടായതാണോ? അതു് ഒരു ഗവണ്മെൻറു് സ്ഥാപനമാണെങ്കിൽ തരക്കേടില്ല. അതല്ലാ, ഒരു വ്യക്തിയുടെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതാനും വ്യക്തികളുടെയൊ ആവശ്യപ്രകാരമാണു് ഈ അസോസിയേഷൻ ഉണ്ടായതെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും സ്വാർത്ഥപരമായ ഉദ്ദേശമുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമായിരിക്കും അതു്. ഈ അസോസിയേഷനെപ്പോലെതന്നെ ടെക്നിക്കൽ സ്വഭാവമുള്ള മറ്റു പല അസോസിയേഷനുകളും ഇവിടെ ഉണ്ടു്. എന്തുകൊണ്ടു് അത്തരം അസോസിയേഷനുകൾക്കു് ഗവണ്മെൻറു റെക്കഗ്നിഷൻ കൊടുക്കുന്നില്ലാ? എന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഇവിടെ പറയുകണ്ടായി. ഇത്തരം സങ്കേതികകാര്യങ്ങളിൽ ബി. എ. ക്കാർ കൂടിയേതീരുവെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നു്. ബി. എ-ക്കാരല്ലാത്ത യോഗ്യതയുള്ള ആളുകളെ നിയമിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു് ആക്ഷേപമൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ ഈ നയം മറ്റു പല കാര്യങ്ങളിലും അംഗീകരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. മി. ശിവതാണുപിള്ളയും മി. ജനാർദ്ദനൻപിള്ളയും ബി. എ-ക്കാരല്ലെങ്കിലും ഒന്നാംതരം വാഗ്മികളാണു്. മി. കെ. ആർ. നാരായണൻ മലയാളം തിപ്പൊരിപോലെ പറയും. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മലയാളപണ്ഡിതനായി നിയമിക്കാമോ? അവിടെ ഒരു ക്വാളിഫിക്കേഷൻഉള്ള ആളിനെ അല്ലേ നിയമിക്കുന്നതു്? അപ്പോൾ ഡിഗ്രിക്കും ഒട്ടൊക്കെ സ്ഥാനംകൊടുക്കണം. ഷാർട്ട്ഹാൻഡ് റൈട്ടേഴ്സിനെ നിയമിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഷാർട്ട്ഹാൻഡ് റൈട്ടേഴ്സ് അസോസ്യേഷന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറു് അംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നതു് നല്ലതാണെന്നു സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം സകലകാര്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kurup]

ങ്ങളിലും ഇതേ തത്വമനുസരിച്ച് ഗവണ്മെൻറ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവിടെ ഒരു അഡ്വക്കേറ്റ്സ് അസോസ്യേഷൻ ഉണ്ട്. മുൻസിപ്പന്മാരും ജഡ്ജിമാരും ബാറിൽനിന്നും നിയമിക്കേണ്ടതായിവരുമ്പോൾ, അഡ്വക്കേറ്റന്മാരേപ്പറ്റി കൂടുതൽ പരിചയമുള്ള ആ സംഘടനയോട് പേരു നിർദ്ദേശിക്കാനും ടി നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് നിയമനം നടത്താനും ഗവണ്മെൻറ് തയ്യാറാകുമോ? അങ്ങിനെ അവരിൽനിന്നു ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിമാരെയും ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിമാരേയും മുൻസിപ്പന്മാരേയും നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുവാൻ ഗവണ്മെൻറ് തയ്യാറാകുമോ? അതുപോലെതന്നെ, എഫിഷ്യൻസിയെപ്പറ്റിയാണെങ്കിൽ ബി. എൽ. ഡിഗ്രിയില്ലാത്ത നല്ല മുൻസിഫ് കോടതിവക്കീലന്മാരെ മുൻസിഫായി നിയമിക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെൻറ് സന്നദ്ധമാകുമോ? മി. ടി. പി. വേലായുധൻപിള്ള ഒരു മുൻസിഫ് കോടതി വക്കീലാണ്. മുൻ പറഞ്ഞ തത്വം നോക്കുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മുൻസിഫായി നിയമിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറ് തയ്യാറാകുന്നില്ല.

MR. K. R. NARAYANAN : ഈ മാതിരിയുള്ള സാങ്കേതിക കാര്യങ്ങൾക്കു യുനിവേഴ്സിറ്റി കപാളിഫിക്കേഷൻ ആവശ്യമുണ്ടോ?

MR. N. NARAYANA KURUP : സാങ്കേതിക വിഷയം എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടായില്ലാ, അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ലാ, എന്നു പറയുന്നതും ഒരു ടെക്നിക്കൽ സബ്ജക്റ്റ് ആകും.

MR. K. R. NARAYANAN : ഷാർട്ടഫാൻറ് ഒരു സാങ്കേതിക വിഷയമല്ലെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്.

MR. N. NARAYANA KURUP : സമ്മതിക്കുന്നു. ഷാർട്ടഫാൻറ് മുമ്പും ഒരു സാങ്കേതിക വിഷയമായിരുന്നില്ലേ. പക്ഷെ, അന്നു അസോസിയേഷനൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാ. ഇന്ന്, അസോസിയേഷൻ ഉണ്ടായപ്പോഴും മാത്രം അതിന് എഫിഷ്യൻസി ടെസ്റ്റു വേണമെന്നുംമറും പറയുന്നതിൻറെ യുക്തിയാണ് എനിക്കു മനസ്സിലാകാത്തത്. അസോസിയേഷൻ ഉണ്ടാകാതെയിരുന്നപ്പോഴും ഇവിടെ സ്റ്റെനോഗ്രാഫേഴ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെ? ഏതായാലും ഒരു പ്രൈവറ്റ് അസോസിയേഷനു നിയമനക്കാര്യത്തിൽ ഉപദേശം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം കൊടുക്കുന്നതു ഈ രാജ്യത്തു ആദ്യമാണ്. മറുകായ്ങ്ങളിൽ ആ നയം തുടങ്ങാതിരിക്കയും ഇക്കായ്യത്തിൽ മാത്രം ആ നയം തുടങ്ങിയതും ന്യായീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. SIVATHANU PLLAI: റെക്കഗ്നിഷൻ കൊടുത്തതിൽ മാത്രമാണോ മെമ്പർക്ക് ഒബ്ജക്ഷൻ ഉള്ളത്?

MR. N. NARAYANA KURUP: എനിക്ക് ഒന്നിനും ആക്ഷേപം ഇല്ലാ. ഈ മാതിരിയുള്ള പ്രൈവറ്റ് അസോസിയേഷനു റെക്കഗ്നിഷൻ കൊടുക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് വിരോധമൊന്നുമില്ലാ. പക്ഷേ ഇതേ തത്വം എല്ലാകാര്യത്തിലും അംഗീകരിക്കണമേന്നേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ. ഒന്നിനു റക്കഗ്നിഷൻ കൊടുക്കാമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞ മറ്റു ചില അസോസിയേഷനുക്കൂടി റക്കഗ്നിഷൻ കൊടുത്തുക്കൂടാ? മാരോ കാര്യങ്ങൾക്കും ഗവണ്മെൻറിനെ ഉപദേശിക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറു നടത്തുന്ന നിയമനങ്ങൾക്കു ഉപദേശം നൽകുന്നതിനൊ അതായതു കാര്യങ്ങളിൽ സാങ്കേതിക വൈദഗ്ദ്ധ്യം ഉള്ള മറ്റു അസോസിയേഷൻ കാർക്കും അവകാശം കൊടുക്കേണ്ടതാണു.

സർ, ലോവർഗ്രേഡിൽനിന്നും പ്രൊമോഷൻ കൊടുക്കുകയല്ല വേണ്ടതെന്നും ഈ അസോസിയേഷൻ റെക്കമെൻറു ചെയ്യുന്ന ആളുകളെ നിയമിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യാവു എന്നും പറയുന്നതു കേട്ടു. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ൪൦—൬൦ സ്കെയിലിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്ക് ൬൫—൧൦൦ ലേക്കും ൧൦൦—൧൨൫ ലേക്കും പ്രൊമോഷൻ കൊടുക്കണമെങ്കിൽ തന്നെ ഷാർട്ടഹാൻറു അസോസിയേഷൻ പരീക്ഷ ജയിച്ചാൽ മാത്രമേ ഒക്കുകയുള്ളുവെന്നു പറയുന്നതു ഏതു ന്യായത്തിലാണു. ഈ പരീക്ഷ നടത്തുന്നവർക്കു, പരീക്ഷിക്കാനുള്ള യോഗ്യതയുണ്ടെന്നു എങ്ങിനെ അറിയാം? അതിലെ അംഗങ്ങൾതന്നെ അപേക്ഷകരാണെന്നും, പക്ഷപാതബുദ്ധിയോടുക്കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നെന്നും, അവക്കിഷ്ടമുള്ളവരെ മാത്രമേജയിപ്പിക്കയുള്ളുന്നും ഒരു വർത്തമാനമുണ്ടു. കഴിഞ്ഞ ടെസ്റ്റിൽതന്നെ ദിവാൻജി അവർകളുടെ ഒരു പ്രസംഗമാണു കൊടുത്തിരുന്നതു. ഇവിടെയുള്ളവർ ആ പ്രസംഗം കേട്ടും എഴുതിയും നല്ല പരിചയമുള്ളവരായിരിക്കും. അതുതന്നെ അവർ ആറു പ്രാവശ്യം എഴുതിയും ഇരിക്കും. നേരെമറിച്ചു് ആലപ്പുഴയിലോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു ദൂരസ്ഥലങ്ങളിലൊ ഉള്ള പരീക്ഷ്യക്കു ടി പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു പരിചയവും കാണുകയുമില്ല. പരിചയമുള്ളവർ വേഗം മുന്നുക്കുമൊ, ഷാർട്ടഹാൻഡുഎടുപ്പൊതയ്യാറാക്കും. അവരുടെ മെമ്പറന്മാർ ജയിക്കും. ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തനംനടത്തുന്ന ഒരു സംഘടനയുടെ ഗ്രൂപാർശകളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യതയില്ലാതെ നടമാടുമോ?

MR. M. MAKKAR PILLAI: ഈ ടെസ്റ്റിൽ ലോകത്തുള്ള എല്ലാ റിപ്പോർട്ടറന്മാരും ചേർന്നിട്ടില്ലെ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. N. NARAYANA KURUP : അതു സാദ്ധ്യമല്ല.

സർ, ശ്രീമാൻ കുഞ്ഞുപണിക്കർ അവർകളുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു എല്ലാം സമാധാനം പറയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഗവർമ്മെൻറിനു ആവശ്യമുള്ള നിയമനങ്ങൾക്കു ഈ മാതിരി ശുപാർശചെയ്യാൻ പര്യാപ്തമായ എല്ലാ സംഘടനകളുടെയും ശുപാർശകൾ അംഗീകരിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു തയ്യാറാകണമെന്നാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഷാർട്ട് ഹാൻഡ് റിപ്പോർട്ടർമാരെ നിയമിക്കുമ്പോൾ ഷാർട്ട് ഹാൻഡ് അസോസ്യേഷൻറെ ശുപാർശകൾ കേൾക്കാൻ ഗവണ്മെൻറു സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം, ഡ്രിൽമാസ്റ്ററെ നിയമിക്കുമ്പോൾ ഡ്രിൽമാസ്റ്റേഴ്സ് അസോസ്യേഷൻറെയും മുൻസിഫന്മാരെ നിയമിക്കുമ്പോൾ അഡ്വാക്കേറ്റ്സ് അസോസ്യേഷൻറെയും ഡാക്ടർമാരെ നിയമിക്കുമ്പോൾ ഡാക്ടർമാരുടെ അസോസ്യേഷൻറെയും ശുപാർശകൾ അംഗീകരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു സമ്മതിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ ശുപാർശകളിന്മേൽ കമ്മ്യൂണൽ റൊട്ടേഷൻ അനുസരിച്ചുള്ള നിയമനങ്ങൾ മാത്രം നടത്തിയാൽ മതിയാകുന്നതാണല്ലൊ. പക്ഷേ ഗവണ്മെൻറ് ഇതൊന്നും സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. പൊതുവെ ഒരു നയം സ്വീകരിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം, ഇപ്പോൾ, ഷാർട്ട് ഹാൻഡ് അസോസിയേഷനുമാത്രം, ഉദ്യോഗനിയമനക്കാര്യത്തിൽ ഉപദേശാവകാശം കൊടുക്കുന്നതാശാസ്യമല്ല.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI : Sir, I must confess that I did not expect that this matter will give room for such lengthy debate on the floor of the House. After having listened to the debate I can say that there is hardly any difference of opinion between the honourable members and the Government. In the matter of recruitment to these two additional posts on Rs. 100-125, Government will certainly take into consideration the efficiency of the candidates available, both among those who are already in service and those who have competed for the test.

I may be permitted to point out that there are at present a staff of shorthand reporters which consists of nine members, of whom there is one on Rs. 100-125, two on Rs. 75-100 and six on Rs. 40-70 including two Malayalam shorthand reporters. I may say for the information of the honourable member, Mr. Narayanan, that so far as the pay and prospects of the Malayalam Reporters are concerned, they have been brought to the same level as the English Shorthand Reporters and that they are on the Rs. 40-70 grade. Formerly, we had two Shorthand Reporters who were graduates, who filled the posts on Rs. 100-125. Two of them have gone out on other duty. They were very able and efficient men.

MR. K. KUNJU PANICKAR : Were they graduates?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: They were graduates in Law. Both of them have been promoted as Tahsildars; one of them is working as Tahsildar and the other is placed on other duty.

There is a rule, which I am sure the honourable members are aware of, and it is that under the Public Service Recruitment Rules, only graduates are eligible for places on Rs. 100-125 in the Secretariat and also in other departments. Among those who are left over after those persons left the Secretariat, there is not even one Graduate in the Rs. 75-100 or Rs. 40-70 scale who could be promoted to the grade of Rs. 100-125. The Government, therefore, found that suitable men could be obtained only if an attractive salary were offered. There are only two places in the scale of Rs. 75-100. Government considered that it might be useful to add two more places on Rs. 100-125 and it was the idea of Government to fill up these posts by competent persons who might prove very efficient for the discharge of the onerous duties of the Reporter. Those in service were also allowed to compete for the two posts referred to. I need hardly point out that this is a place which requires special skill and special knowledge. As I said, every opportunity was given to those in service and outside to compete for this test.

So far as the test is concerned, there has been some amount of misapprehension entertained by some of the members on the other side that it was conducted by an Association which was recognised by the Government for the purpose. It is unnecessary to remind the House that the complete responsibility in regard to the appointments or recruitment to these places rests with Government and Government alone, and they have only solicited the assistance of a body which, to all intents and purposes, may be regarded as competent to make a recommendation. The Government are not bound to accept their recommendation. But the Government must be assisted in this task by some other body or institution which may be regarded as competent to do so.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: Did the Government seek their advice or the Association volunteered advice?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: Their advice was requisitioned. The Shorthand writers' Association is a recognised body for the purpose of recruitment to the Public Service. This matter was placed before the Public Service Commissioner and the rules now provide that the Public Service Advisory Committee has to be told about it. It will be seen from the annual Administration Report of the Public Service Department that this particular institution has been recognised as a liaison institution for the purpose of making recommendations. If, as a matter of fact, we find that there are persons in service and who have put in long service and who are efficient and deserving of promotion, their cases will be considered and the recruitment will be made in the best interests of efficiency as well as service. On this assurance, I hope that Mr. Kunju Panickar will see his way to withdraw the motion.

PRESIDENT: Before this motion is put to the vote, as very wide issues have been raised, although I shall further trespass on the limited time which is available for this grant, I must say a few words. In the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President.]

first place, with regard to the Government requesting the services of Associations like the Shorthand writers' Association, honourable members who speak on that matter evidently do not realise that every Barister-at-law is neither a graduate of a university nor is he other than a member of a private body. Each of the Inner Temples is a private body and every so-called Barrister-at-law is only a member of a purely private body recognised by the Government of England and entitled to advise them as to who should practise. And the Government of England and the Courts of England, from the Lord Chancellor downwards, allow, and for 800 years have allowed, the Barrister-at-law to practise. In England a man who has passed the M. L., LL. D., and other similar examinations is not allowed to practise, but a member approved by a private body, is alone allowed to practise in the Courts of Law. Similarly, in regard to the Association of Medical men in England which is a private body. It is only the examinations of private bodies that are recognised by Government. It is the private bodies which make recommendations to the Government in regard to appointments. So this is nothing new. As a matter of fact, in European and American countries, it is private bodies alone which make recommendation even to the biggest appointments of State. And examinations conducted by the Government are not regarded as of such value as those of responsible private bodies like the Inns of Court or the Zoological Society. No person will be appointed as the Superintendent of a Zoo unless he is a Fellow of the Zoological Society. Nobody will be appointed as a Professor of Astronomy unless he is a member of the Astronomical Society. Similarly with the Royal Society. The whole question, therefore is beside the point.

Government, as has been rightly pointed out by the Chief Secretary, merely ask the assistance of certain private bodies. They may ask the assistance of the Advocates' Association. I hope it may not be referred to—there are instances elsewhere in which the Advocates' Association has been asked to recommend persons for honours and titles, and such honours and titles have been conferred on the advice of the Advocates' Association and their Committees. That has taken place and I can say that from some experience. Where associations are of reputable character and really consist of specialists, their advice is asked for. That does not mean that the Government abdicates its responsibility. If, for instance, an association is misusing its authority, or is not equal to its responsibility, Government cannot accept what it says. For instance, there are the actuaries who are appointed in insurance companies and banks in India. Until recently, in the Government of India there were no actuaries. In the case of actuarial test or accountancy test there are no Government examinations. It is a private examination conducted by various Bankers' Associations of Europe. There is thus no point in decrying private associations as such. Whether a private association deserves the confidence reposed in it by Government is a very different question and must be dealt with on its own merits.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The other point, is after all, a small question. As the Chief Secretary pointed out, the Government will take the fullest responsibility. There are two new appointments brought into existance for the purpose of getting the best possible men.

One thing I must guard against. I know and I fully realise the difficulties of shorthand writers especially in regard to the transcription of speeches in this House and I make the fullest allowance for that. When I said 'deterioration of standards', it may be that I was too hard on them. It may be that I have not made the fullest allowance for the difficulties, acoustic and otherwise. But the point is that the best standard of shorthand writing here is not equal to that elsewhere, and I very rarely give the second place to Travancore in any thing. But I must say with some experience that I have seen better stenography elsewhere than here. We are all anxious to improve the standards, and for that purpose to get the best men. If the local men are able to equal the best, by all means let them be appointed.

The last point—and that is the real question—is this. How are we to get over this difficulty of the acoustic problem? I am asking the sense of the House in regard to this. The honourable members are perhaps aware that only in the House of Commons every honourable member speaks from his seat. In every other House, in Europe and throughout South America, and in many of the legislatures, even in the United States, people speak from a particular place on a dais or in the centre. It is called the "Speaker's place." That is one method. Now, if honourable members think that a loud speaker is to be installed, say, in the centre of the hall and the honourable members speak from that in turn, and that such an arrangement will solve the problem better, I am perfectly willing to try that. Another alternative that if the shorthand writer is to be placed in the centre he will have better chances of hearing, can also be tried. It is entirely open to the members to decide which they would adopt. But it seems to me that something must be done to solve the acoustic difficulties of the hall.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: The latter will be better, Sir.

PRESIDENT: Because in the other case interruptions will not be allowed frequently. Further, instances are not uncommon of people being drawn by their coat tails so that another member might take his place. I do not mean to suggest that that should be tried here. But the latter system is sanctified by the practice of the House of Commons.

MR. K. KUNJU PANIKKAR: സർ, ഷോർട്ട്ഹാൻഡ് റിപ്പോർട്ടറന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് ഒരു പ്രത്യേക സംഘടനയിൽക്കൂടിയാണെന്നുള്ളതിനെസംബന്ധിച്ചു് എനിക്കു് യാതൊരു ആക്ഷേപവും ഇല്ല. അതിനെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Kunju Panikkar.]

സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ യാതൊരു എതിരഭിപ്രായങ്ങളും പറഞ്ഞിട്ടുംഇല്ല. ഇവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സംഗതിയിൽ പ്രധാനമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു് പഴക്കമുള്ളവർക്കും യോഗ്യതയുള്ളവർക്കും സന്ദർഭം കൊടുക്കണമെന്നും അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പബ്ലിക്ക സർവീസ് റ്റുലേഷൻ അനുസരിച്ചുള്ള റൊട്ടേഷൻപ്രകാരം ഓരോ സമുദായക്കാരുടേയും അവകാശങ്ങൾക്കു, മതു പ്രത്യേകസംഘടന തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന എന്ന കാരണത്താൽ, വിഘാതം നേരിടാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള സംഗതിയും പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതേ സംബന്ധിച്ച് എനിക്കു് ഇത്രമാത്രമേ ബോധിപ്പിക്കുവാനുള്ളൂ.

The motion was not pressed. The motion was, by leave, withdrawn.

Motion No. 136.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, I move

To reduce the allotment of Rs. 3,07,831 on the General and Revenue Secretariat by Rs. 15."

My object is to point out the hardships experienced by the paddy and tapioca cultivators in this country, on account of the low prices fixed for those articles by Government. My request to Government is that the prices of these articles should be increased. One reason for increasing the price, is the high cost involved in the production of paddy. Now-a-days, it is very difficult to get manure and even if we are able to get manure, we have to purchase it at a high rate. Whatever that is obtained as manure is found to be quite insufficient to meet the demands. Till last year ordinary manure ashes was sold at Rs. 2/8 per 100 tins. For that, not less than Rs. 25 to 30 has to be paid in these days. Cow dung manure which was sold at 4 chuckrams per measure till last year is now sold at Re. 1. Such is the hard situation. Then, the wages of workmen have also increased. Now, a wage-earner has to be paid Rs. 1-4-0. And what was between 5 to 10 chuckrams last year, now stands at more than 1 rupee.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: Is not such increase noticeable in the wages in kind as well ?

MR. P. NARAYANA PILLAI: Yes. For a workman who was paid 5 chuckrams a day last year, we have to pay now about a rupee or a rupee and a quarter. Therefore it may be seen that the cost of production has increased all round.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Does the honourable member mean that wages should be increased.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Prices should be increased. To encourage the production of sufficient quantity of paddy, it is absolutely necessary to enhance the price of paddy and tapioca. Otherwise it will be a loss to the cultivators of those articles of food.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. VARKALA K. MADHAVAN : Is the price of tapioca controlled ?

MR. P. NARAYANA PILLAI : It is controlled at the rate of 2½ lbs. per chuckram.

I cannot definitely say that. That is the very reason why I say that the price of tapioca should be increased, because there should not be any black market.

Another reason which I would suggest is the high prices of other essential articles. Paddy and tapioca cultivators have to purchase other articles of daily necessity. The price of pulses, of clothes, of medicines etc., is considerably high, and it is with the money that they get by the sale of paddy and tapioca that they grow, that these people have to purchase these articles. So also it is necessary to raise the price of these two articles.

Another reason is the higher price we have to give and do give for the rice imported from outside. One sack of rice imported from outside costs about Rs. 25-8-0. This is equivalent to 12 or 13 paras of paddy and this quantity of paddy produced in this country calculated at the rate of Re. 1½ per para comes to value only about Rs. 15 or 16. Thus we see that we have to pay a higher rate for the imported rice than for the rice produced here. I think it is only just and proper that we pay the producers in our own country, a decent price.

A fourth reason that I would suggest is that it would considerably help in preventing black market. It is on account of the low price of paddy and tapioca that black markets exist now. And if the price is increased to the normal level, I do not think that people would naturally be inclined to resort to black markets. For these reasons, I suggest that the price of paddy should be raised to Rs. 2 per para and the price of tapioca at the rate of 1 lb per chuckram. With these words I commend my motion for the consideration of the house.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI : May I know whether any recent proposals were submitted by the Economic Developement Board?

MR. P. NARAYANA PILLAI : The Economic Development Board has passed a resolution wherein they have recommended a certain price.

PRESIDENT : Has the honourable member made any enquiries as to the actual price of paddy or rice on the other side of the border, say Aramboly side or Tenkasi side ?

MR. P. NARAYANA PILLAI : No, Sir.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : I wish to place, as briefly as possible certain general principles which should be adopted in the fixing of the price of paddy that is grown in this country. I have come across many people who have pathetically told me that it is not worth their while to cultivate lands. It may appear paradoxical, for cultivation is useful whatever the nature of the harvest be. To have something is certainly better than to have nothing. But when we analyse the conditions we find, Sir, that manure is difficult to get, and for what we get, we have got to pay at extortionate rates. It is also

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai.]

common knowledge that wages have increased. So that with these uncertainties of a fluctuating price, if it is said that the cultivator shall have only so much and not more, and if at the same time, the rice purchased from elsewhere is sold in Travancore at a much higher rate, proportionately than the price of the rice grown here, Sir, I feel that I am justified in putting a plea for the agriculturists who have been suffering for many years past. Take the case of Nanjinad. I know myself a number of good families who have been impoverished by a succession of droughts. It is only for the last two years that there has been some relief. I feel it is my responsibility and a duty that I owe to the people that I should inform the House that in Nanjinad especially, important families have been impoverished because the conditions of agriculture change. In Kuttanad also the same is the condition. When, after being the prey of the tantalising sport of the seasons, after suffering so much for a series of years, just when you have the prospect of a little profit by a good harvest, you find that Government steps in. It is disappointing. But it may be right taking into consideration certain other factors. But let these agriculturists have a little higher price, is my supplication before the House.

The second point which I wish to stress in this connection, is, in regard to the information which must be made available to government. And I say it is a fact - I hope to be forgiven for saying this—that most of the officers, high and low, who are charged with the duty of formulating proposals in the first instance are, at least most of them, unfit to do it, unfit to perform those duties. They cannot understand general principles, economic principles, principles of demand and supply, laws of agriculture, laws of diminishing returns, etc. I know many of these officers personally, but I cannot give their names now. There is a feeling of security in the minds of the officers in this country. In the administration of the Revenue Recovery Act, the Tahsildar feels quite secure. I have seen officers in other parts of India and they seem to have an affinity of studying the laws of the country. If in this State, books and lawbooks have a function, if in this administration, people are allowed to look into the future, and if in this administration, the people are also allowed to enjoy a kind of security, in the routine of their work, I must say that the times are gettig very bad. I want to mention two instances which have come to my notice. It is not a very happy memory. Even in the most trivial things, an officer or a head of a Department have to be consulted. When the head of the administration is the deciding authority, it is very important that wisdom and advice must flow.

PRESIDENT: If possible.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I say this because I think it is possible. I was present in a certain educational institution, when on account of trouble among the boys, the head of that institution was phoning up to Bhakthivilas to take instructions as to how he should treat one particular boy.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

On another occasion I found a Police Officer, about four years ago, who told me—I was taking a walk round—"All this has happened now. So long as I was here, there was no trouble. But the Dewan visited the place and five minutes afterwards there was hooting in the College." I do not want to be a mentor of these people. But I do want to say this. And I say that with all the emphasis that I can put in my words, that, an officer who is charged to perform an important duty should do so with a sense of responsibility.

PRESIDENT: But might it not also be the fault of the Dewan in interfering too much?

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: No, no, Sir. If a Dewan is generous enough and is prepared to help anybody, we cannot say it is interference. For instance, when a man comes and says, "I have no brains. Please supply me with brains", it is quite right then that the Dewan should help him. Therefore I say that an officer should take it upon himself as a duty to look into related things and himself find out the fact, himself understand the inter-connection of forces, and, place proposals with regard to the price of paddy to be paid for, and so on with the Government as the ultimate arbitor, the deciding factor, in all these cases. If that is done, I am quite sure that much of the difficulties will be removed.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Sir, in supporting the motion, I propose in my own way, to answer an inspiring question that cropped up in the course of discussion today. A question was asked how the price of paddy in the neighbouring frontier parts in Tinnevelly compares with the price for paddy demanded here. I really appreciate the implication of that question. Sir, for your information as well as for the information of honourable members I may say that I have collected information on that point. I am very much interested in the paddy question, because I am very much interested in the paddy cultivation and I am an agriculturist. I have compared the price there with that of our Government control price. I had been to Madras very recently, and on my way back, I ascertained the price of rice at Trichinopoly. For 1 rupee 2 to 2 1/8 measures can be purchased. When you come to Tinnevelly, it ranges between 1 7/8-2 measures. The price is all for the British measure and this was the price that I gathered just two days ago. Let alone that price for a moment. It may be argued that because, in Tinnevelly rice is sold at 2 measures for a rupee, why should not the same rate be adjusted in terms of our measure in our State being the border-land of these British districts. I have no objection provided the conditions for paddy production remain the same. Some time back, when I wanted the Government to compare the British Indian price of paddy when it was much higher, the Government said, that that was not to be thought of. Now the Government asks me to do it, as I wanted them to do before. Well I shall, in fairness do it. Now what are the charges for agricultural labour in British Districts and say for example Nanjinad. In Nanjinad, rate of wages has arisen to 8 and 9 1/2 fanams in these days for a male labourer. If kanji is given to a cooly, he will be satisfied with 5 1/2 to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivathanu Pillai]

6 1/2 fannams per day. In former times, the charge was only 6 chuckrams for a female per day, now the rate is 5 fannams. For a male it ranges from 1 rupee upwards. So much with regard to agricultural labour charges. But what is it in Tinnevelly? The rate has never gone beyond 8 annas per day for a male and 4 annas for a female labourer.

MR. D. C. JOSEPH: Is not increase in wages due to rise in the price of paddy?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Yes. Second point is rate of taxation. Tinnevelly has only half the rate of average taxation of Nanjinad. The leader of the United party Mr. Velu Pillai was saying that necessary manure should be supplied from the Agricultural Department. But how much could they supply and wherefrom could they supply I ask? It is a fairly well-known fact that fertility in Nanjinad chiefly depends on fertilisers and over-dosing of manures, as the soil has become considerably deteriorated by twice cultivation in a year. From where are we to get them? Fertilisers and manures as ground-nut cakes etc., have got to be imported from British India as usual which is now prevented by them. Government have asked us to depend upon compost-manure. Yes, we shall. But where is it? It is not available anywhere in large and sufficient quantity. Whereas in Tinnevelly, the conditions are different. Organic manure and fertilisers are sold at Rs. 4/12 per bag of 112 lbs. That was the price prevailing at Nagercoil, rather in Nanjinad, some time back. Even for 12 Rs. per bag, it is not available. There is surplus cheap manure in Tinnevelly. Now that is not so here. There is no manure here apart from the exhorbitant price of it. In Tinnevelly fertility is double that of Nanjinad soil. Then there is the question of getting of plough cattle for cultivation. Here also, at a prohibitive cost you have to purchase them. Such cattle could be had in the neighbouring parts of Tinnevelly for a much cheaper rate. We depend upon the import of cattle. That door is closed now. Plough cattle is not available in our parts. Usually they are imported from British parts. Even the cattle Nanjinad had till recently have now become completely wiped out by the recent and still spreading anthrax and rinder-pest. These things have to be considered in the matter of the cost of production of paddy in these two places.

Let me dwell on another aspect of the matter. As a result of the serious economic depression which was prevailing for a period of years, the agriculturists of the country were hard hit. To relieve their hard lot, His Highness the Maharaja's Government enacted a law to benefit the agriculturists to some extent by means of the Debt Conciliation Act. Then certain other early remissions of tax were extended to the ryots. The legislature of the country also thought it fit to help the ryots to get over the stunning difficulty of agricultural debt by means of the Debt Relief Act passed recently. The economic inquiry committee fixed 25 crores as this agricultural debt. All these would show that the benign Government of His Highness were alive to the facts of the matter and tried to extend their helping hand. And in the case of Nanjinad, the excessive tax though I will call it illegal tax, was

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

reduced by 20 per cent by your sympathetic consideration of the question and the G.O. concerned has also been extended until further orders. Here I wish to place on record, on behalf of the Nanjinad agriculturists their feelings of grateful appreciation of your noble and generous treatment of their reasonable case in the matter of taxation in Nanjinad. Sir, I was saying that 25 crores of agricultural debt can be faced by them with advantage in these days of good prices for produce.

PRESIDENT: All these figures will have to be revised.

MR. SIVATHANU PILLAI: By all means let that be done, but there is no denying the fact that a terrible debt still faces the agricultural community. The agricultural operations are being much handicapped in these days on account of these causes. That nobody can dare challenge. As I pointed out there is the question of manure and plough cattle to be procured, to have a fairly good cultivation. It has become increasingly difficult to get at them. When such is the situation, it is not proper for you, Sir, to ask me to compare the price of paddy in Tinnevelly with that of Travancore. I am just putting all the difficulties openly to you, Sir, so that you may not be misguided. After all, what I ask for is to remove the disadvantages of the agticulturists here, before I am asked to compare the prices of paddy here and elsewhere. Give at least a fair price for their paddy taking into reasonable consideration of the different conditions in the State. So far as Nanjinad is concerned, there is no other cash crop. They depend entirely and solely on paddy cultivation. Out of paddy, they have to purchase cloth as everything else. Let us now examine the price of cloth. There is no comparison between Tinnevelly and Nanjinad.

PRESIDENT: I am glad to inform the honourable members that the first consignment of standard cloth is arriving shortly and naturally the price of cloth will go down a little further.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: That relates to futurity. But what steps have been taken by Government to improve the lot of the agriculturists? Has anything been done to increase the yield in paddy. So far absolutely nothing in an adequate measure. It might be said that I am a paddy producer and therefore, I am naturally interested in the price of paddy and the problem of its production. I do not view the question in that light. I am viewing the question from a non-agriculturist's broad point of view. Government must be prepared to confess the actual difficulties experienced by the ryots and seek a remedy to improve them and not certainly to find out arguments against facts. Facts should be faced. Circumstances change from place to place and do change rapidly in these days. The rate for paddy should be fixed in consonance with the necessary conditions to grow paddy here. I maintain, Sir, that it is misleading to compare Travancore with Tinnevelly with its most favourable conditions to grow paddy in the matter of price for paddy to be fixed. Perhaps the Government may not be aware how far the question of fixing the price of paddy still

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivathanu Pillai]

agitates in the minds of honest cultivators. I do concede that there are avaricious and speculative agriculturists among them. But to point to them as a justification for not revising the control rate is no answer to me and it is beside the point.

MR. D. C. JOSEPH: Will not increase in the price of paddy make the situation further worse?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: No. So long as the wages have gone up, even if you put down the price of paddy, that will not augment production of paddy. Because, the increased cost of cultivation will not be affected by this method.

MR. D. C. JOSEPH: How does the member account for the increased price of paddy up to Rs. 20 from the low level of price obtaining a few months back?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: The attempt of Government was to fix a rate of price for paddy after control was put on free transport of paddy. It is a natural reaction that, when a certain thing is kept in a compressed condition for a time and then released, it will shoot out with some force, for a time. But afterwards, it will assume normality. In that way alone, the high level of price reached sometime back, could be explained. At first Government themselves fixed a price for paddy *i. e.* 1 Re 4 annas per para. That was found to be not satisfactory. Then it was that Government called for an informal conference of both the Houses of Legislature which was asked to advise the Government generally on the question of control including the rate to be fixed for paddy and also the question of selling paddy to Government by the producers. In that conference it was decided among other things that the rate for paddy should be at least 1 Re 8 annas per para leaving it to be judged and fixed by Government above that rate and also the method of collecting paddy for sale from producers with a gliding scale, allowing the minimum to be fixed by Government. The result was that the Government did not revise the price as fixed by them but accepted the proposal in the matter of purchasing scheme, they accepted the principle which was embodied in a Government order. Now this Government order has also been modified and the basis of *pattom* assessment in settlement days, has been adopted in the matter of paddy sale to Government by the people excepting owners or cultivators of Kayal lands and Pazhanilom lands in North Travancore. This modification operates as a great hardship at any rate in the case of Nanjinad ryots where the land assessment is admittedly excessive and illegal. Coupled with this the present rate for paddy if insisted upon, I am afraid, will react upon the incentiveness adversely, in the agriculturists to produce more food. Thus the very laudable object in the 'grow more food' campaign as wanted by Government may not be achieved more successfully. On the other hand, the incentive to grow more, will be defeated if not frustrated. All these very relevant and important aspects should be envisaged, before rate of paddy and method of collection is decided upon. Producer needs further encouragement and more facilities for advantageous production.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. N. VELU ACHARI (*Nominated*) : ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ വിലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു ഏജൻസിയുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചല്ലേ ഈ വില ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളത്?.

MR. M. SIVATHANU PILLAI : It is said like that in the Government order concerned and recently issued. But certain members of the committee were heard here to say that that was not the general decision of the committee as made out by Government notification. That is, the Government view of the committee proceedings, was called in question here by some members of the said committee.

I am thankful to the honourable member for his interrupting information. Honourable members might remember that certain members of the committee proposed Rs. 2 per para. Somehow the suggestion to fix the price of paddy at Rs. 2 was ignored; and is now found to have been not voted upon by the committee. And that is what is contained in the present G. O. which says that the general sense of the committee was in such and such a way. In this connection I may point out that the recommendations of the E. D. Board were for fixing the price at Rs. 2. Agricultural situation has been clearly explained to the House. Lastly, I warn Government that if they are not prepared to come to the rescue of the agriculturists of the present day who, it may be conceded, are actuated also by a sense of bona fide and legitimate return for their labour as well, the problem of food supply would lead us to more difficulties. It is human nature that whenever one gets some advantageous circumstance, it is natural to utilise that position. If that is considered by any responsible Government for determining the price of paddy, they have to consider the question whether the present rate of paddy after all is justifiable or not. In view of the fact that the prices of necessary articles such as manure and plough, cattle needed for agriculture have increased considerably, that circumstance must at least be taken into account, for enhancing the price of paddy. The Government should make it possible for the cultivator to till the soil with encouragement and hope from the next crop onward. Wthout sufficient encouragement in the price of paddy an agriculturist cannot have that enthusiasm in him to till the soil. Such is the hard situation he is groaning under. Under such a distressing situation, in fairness to the agriculturists, the Government should come to their rescue and enhance the price of paddy to a reasonable rate or they must be prepared to create conditions favourable to him, which, I know the Government can not do. With these words, I support the motion.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : നെല്ലിന്റെ വില ഒന്നേകാൽ രൂപയിൽനിന്ന് രണ്ടു രൂപയാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു് ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ വളരെ അത്യാവശ്യമാണു്. കൃഷിച്ചെലവുകൾ അത്രയധികം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന കാലമാണിതു്. കൃഷിച്ചെലവുകൾ വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ചു് കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലക്കൂടുതൽ കൊടുക്കാതെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

യിരുന്നാൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനോ കൃഷിക്കാരുടെ ദൈനംദിനാവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിനോ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നമാത്രമല്ല കൃഷിചെയ്യുന്നതിൽ കൃഷിക്കാരുടെ ഉത്സാഹം നശിച്ചു പോകുമെന്നുള്ളതും ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. ഗവണ്മെൻറു കൃഷിക്കാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട അവസരമാണിതു് എന്നു പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഉദാഹരണമായി ലമൺഗ്രാസ് ഓയിലിന് അതിന്റെ വില വർദ്ധിച്ചു് ഫ ഠ രൂപാവരെ വന്ന സമയത്തു കുംഭം, മീനം ഈ മാസങ്ങളിൽ അതിന്റെ അരി പാകികിളിർപ്പിച്ചു് വെള്ളം കോരി വളത്തി മുറിച്ചുവാറി തൈലം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെവില കുറഞ്ഞുവന്നപ്പോൾ അതു അശേഷം പറിച്ചുകളഞ്ഞു് മറുകൃഷികൾ ആ സ്ഥാനത്തു ചെയ്തുതുടങ്ങിയിരിയ്ക്കയാണ്. അന്നു അതുതന്നെ ഈ കൃഷിയെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രമിച്ചതും ഇല്ല. എന്നാൽ അക്കാലത്തു് നെൽകൃഷിസ്ഥലങ്ങളും പോലും ലമൺഗ്രാസ് കൃഷിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നകാരണം എന്താണ്? കൃഷിക്കാരന് ആദായം ഉണ്ടെങ്കിൽമാത്രമേ അവൻ കൃഷിയിൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കയുള്ളൂ. ചുക്ക്, മരച്ചീനി മുതലായവ ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്യുന്ന വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഇന്നു അഭിലഷണീയമായ ആദായം ലഭിക്കുന്നു. ചുക്കിനു ഇന്നു് കണ്ടിക്ക് നാന്നൂറു രൂപതോ അഞ്ഞൂറോ രൂപ വിലയുണ്ടു്. ഒരേക്കർ സ്ഥലത്തുനിന്നും ഒരു കണ്ടി ചുക്കു കൃഷിക്കാരനു കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറു നിരക്കനുസരിച്ചു അവിടെ നെൽകൃഷിചെയ്താൽ ഏക്കറിനു ഫ ഠ ഠ പറനെല്ലു് കിട്ടുമെന്നിരുന്നാൽതന്നെയും അതിന്റെവില ഫ ഠ രൂപ മാത്രമാണു്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഇതിൽ ഏതു കൃഷിയാണു് അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കണം. നൂറുപറ നെല്ലിനു അഞ്ഞൂറുരൂപ കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഒരു റീസണബിൾപ്രൈസ് കൊടുക്കണമെന്നേ ഞാൻ വാദിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒന്നേകാൽ ചക്രം വിലയുണ്ടായിരുന്ന ഇരുമ്പിനു ഇന്നു നാലോ അഞ്ചോ അണ കൊടുക്കണം. അതുപോലെതന്നെ ഫ ഒ രൂപയുടെകാളയ്ക്കു് ഇന്നു എഴുപതും എൺപതും രൂപ കൊടുത്താലും കിട്ടുകയില്ല. കൊച്ചിയിൽനിന്നു കന്നുകാലികളെ തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു് കടത്തിക്കൊണ്ടുപോരുവാൻ പാടില്ലെന്നു കൊച്ചി ഗവണ്മെൻറു അധികാരികളും തടയുകയും തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറു ഇടപെട്ടു അതിനുവേണ്ട പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തതിൽ കർഷകർക്കു കൂടി ആശ്വാസത്തിനു വകയുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ല, കർഷകലക്ഷങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്നു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നാനാപ്രകാരത്തിൽ കൃഷിക്കാക്ക് വിഷമതകളും ചെലവുകളും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും നെൽ വിലക്കൂട്ടിക്കൊടുത്തെങ്കിൽമാത്രമേ കൃഷിയുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അപ്രകാരം ചെയ്യാത്തപക്ഷം ഒരു കൃഷിയും—പ്രത്യേകിച്ച് നെൽക്കൃഷി—വർദ്ധിക്കുകയില്ല. കൂലിക്കാർക്ക് ഒരു സ്ഥലത്തും കൺട്രോൾഅരി ആവശ്യത്തിനു ലഭിക്കുന്നില്ല. കറുപ്പു മതലായ കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങളും സുഗിരംഡ് റൈസുമാണ് അവക്ക് കിട്ടുന്നത്. കൺട്രോൾഅരി വല്ലപ്പോഴും കിട്ടുകയാണെങ്കിൽതന്നെയും നാഴിയൊ നാവുരിയൊ ആണ് കിട്ടിവന്നിരുന്നത്. ചില സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന കൺട്രോൾഅരിവില്പന നിറുത്തൽചെയ്തിരിക്കുന്നതായി ഇന്ന് ആറേഴു പ്രാവശ്യം എനിക്കുതന്നെ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാംഗ്രേഡിൽ നിൽക്കുന്നവരാണ് ഇന്ന് കൺട്രോൾ റൈസിൻെറയും മറ്റും ക്ഷാമം അനുഭവിക്കുന്നത്. അവർ കൺട്രോൾ നെല്ലുവാങ്ങിവില്ക്കുന്നതായി—അതേ മുതൽ ഒരുപറ വരെ വിലയ്ക്കു വിൽക്കുന്നതായി—പരാതികൾപോലും ഉണ്ട്. സാധുക്കൾക്കു അതിൻെറ യാതൊരുഗുണവും ലഭിക്കുന്നില്ല. സാധുക്കളെ സഹായിക്കേണ്ടതിനുപകരം ധനാഢ്യന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകാനില്ല. അവക്ക നെല്ല ധാരാളംകൈവശമുണ്ട്. ഇല്ലാത്തധനവാന്മാക്ക് ഏതു വിലയ്ക്കും നെല്ല് വാങ്ങാൻ സൗകര്യമുണ്ട്. സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും ഒന്നേകാൽരൂപാവിലയ്ക്ക് നെല്ലെടുത്ത പണക്കാരെ പ്രയത്നത്തിനുശേഷം ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. നേരേമറിച്ചു കൃഷിക്കാരെയാണ് ഗവണ്മെൻറ് മനഃപൂർവ്വം സഹായിക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ നെൽ വിളവ് വർദ്ധിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ കൃഷിക്കാർ അതിനു ഉത്സാഹിയ്ക്കണമെങ്കിൽ നെൽവില കൂട്ടുകതന്നെ വേണം എന്നാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ നെല്ലിൻെറ വില നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു ബർമ്മാനെല്ലും അരിയും ആണ്. ആ നെല്ലും അരിയും വരവില്ലെന്നായി. ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ നെല്ലുവില നിയന്ത്രിയ്ക്കേണ്ടതു കൺട്രോൾ അരിയുടെ വിലയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാണ്. സാധനങ്ങളുടെ വില വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ സാധനങ്ങളും വർദ്ധിക്കുമെന്നുള്ളതു ഒരു പ്രകൃതിനിയമം മാത്രമാണ്. വില വർദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ സാധനവുമില്ല. അതുകയാൽ ഗവണ്മെൻറ് നെല്ലിൻെറ വില രണ്ടുരൂപയായി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: I am very sorry to say that at present the price of paddy cannot be enhanced as the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai]

price fixed is on a very reasonable basis, and the position was fully examined at the last meeting of the Food Advisory Committee where, as the honourable Mr. Kochukoratharakan might himself be aware, the general sense of the members was that the price was reasonable, and Government are committed to this principle.

MR. K. S. SEBASTIAN: Did I not argue for enhancement of the price then?

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Was it voted upon?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: No. But many of the honourable members expressed their opinions and they have been recorded. Whatever that be, the price of paddy fixed by the Government, which will be fixed from time to time, will bear a reasonable proportion to the cost of production and a reasonable margin of profit.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: May I know when the price of paddy was fixed at Re. 1-4 as. per para for the first time? The date?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: I am not quite aware of the exact date, but I can say that it was somewhere in Kanni this year, 1118. Whatever that be, I may assure the honourable members that the price has been fixed in the interests of the poor and not of the rich. The quantity that we get is only 1/10th of the total production, and this 1/10th is being distributed among the poor and they will be benefited by this, because they can ill afford to purchase the rice imported from outside, at Rs. 25-8-0 per bag. Therefore I would ask the honourable members of this House not to press the motion.

PRESIDENT: The time for the demand having elapsed, the question before the House is that Government be granted a sum of Rs. 3,69,385 under Demand XI—General Administration—Excluding Financial Secretariat, Accountant-General's Office, Legislative Bodies and Local Fund Audit Department.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: It may be voted upon.

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: When once the time has elapsed there is no question of a vote.

The motion was put and was lost.

The House demanded a poll.

Results of the poll.

AYES (21)

Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai
Messrs. M. R. Narayana Pillai
K. Kunju Panicker
Kochukora Tharakan
Baskaran Nair
Kochuthomman
Mathai Chemparathy
K. S. Sebastian
Dominic Joseph
G. Velu Pillai
M. Sivathanu Pillai
Messrs. K. R. Narayanan
Ramaswami Nadar
Adichan
Kottalil P. Abraham
Puliyoor T. P. Velayudhan Pillai
Varkala K. Madhavan
P. Kunjukrishnan
S. Narayana Pillai
P. Narayana Pillai
N. Narayana Kurup

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

NOES (24)

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai
Messrs. A. Lakshmi Narayana Ayyar
K. G. Kunjukrishna Pillai
Rajyasevapravina K. Padmanabha Menon
Messrs. C. Kumara Das
A. Gopala Menon
E. G. Salter
A. S. Damodaran Asan
C. P. Gopala Panicker
P. Sivasankara Pillai
Veloo Achari
Kaviyoor K. K. Kochukunju
Messrs. C. Raman Kunju
T. T. Kesava Sastri
Mackar Pillai
M. L. Janardhanan Pillai
P. Sivarama Pillai
P. S. Mahomed
J. W. Tolson
Joseph Vithayathil
D. C. Joseph
E. E. Pandarathil
Chantamiah Sahib
Kannanthodathu Janardhanan Nair
S. Chattanatha Karayalar.

NEUTRALS-Nil.

The motion was lost.

The question that Government be granted a sum of Rs. 3,69,385 under Demand No. XI, General Administration excluding Financial Secretariat, Accountant-General's Office, Legislative Bodies and Local Fund Audit Department, carried to the poll was passed. The grant was made.

The House rose for the day at 6·10 P. M.

B. PARAMU,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly